

Izboljšano izvoljen, izdeklamirano izbran, izjavljeno izglasovan**- Zgledna vladna humoreska tega tedna -**

Državnozbornske volitve 2011 so končno za mano, mnogi so uspeli, meni se zdi, se mi močno zdi, da mi pravzaprav ni uspelo, četudi imam še kaj kuloarskih priložnosti. In tako sem 10. oktobra 2011, ko sem predtem tako ali drugače, glasno, polglasno, šepetaje večkrat dejal, da ne bom nikakor kandidiral na parlamentarnih volitvah, v naši hiši obiskal drug za drugim vsaj 26 meni znanih Slovenk in Slovencev, med njimi sami znanci in seveda znanke brez podlanke: - ah, ta Anita ali Anica, ki ni podganica ali Ana oziroma Nuša, ker še vandravsko stopinje preskuša, - Branko, ki rad je džuveč kot nekakšen Đuro s svojo zdravstveno shujševalno kuro, - znani France, od lani že kje, - Igor, le kam pleza gor, - vzhodnjaški, čopasti Iztok, včasih izgorelo garaški, - kaj pa Janez, ki nekam od prej odhaja jutri namesto danes, - Jerca, ta se rada mrzlo šverca, - Jože, ta ne more iz svoje kože, - razsodno razudeni Lojze, da je vedno le ugodno, - Mateja v kožuhu kakor s komiteja, - Milan prvi, ki ima oblast v krvi, - nemirni Miran, kolikerič že izvirni, - radostni Rajko s kučamajko, karkoli že to pomeni (kučma oziroma okroglo krzneno pokrivalo, ki sega do ušes), - Renata, kdo jo naj v sosesčini pošlata, - Robert, ki je zmerom peš in še v petju dretju rad obrača keš, - še temna mačkasta Svetlana, ki kadi zarana, - tudi Zoran prepreden in poreden, - na koncu koncev Žiga, ki ga eno figo briga... - ali bomo fucali ali se ujcali?

Res, takole sem res potlej že dan po teh mimogrede srečanjih 11. oktobra 2011 kje na Kongresnem trgu napovedal onemu bežnemu znancu, kako-se-že-piše, da se bom seveda, čeprav apolitičen, a vseskozi kritičen udeležil državnozbornskih volitev tega slavnega leta 2011 in se potegoval za mandatarja za sestavo nove vlade, medtem ko sem brcal kamenčke in se počuteval odlično. In moja nova stranka, čeprav nisem odvetnik ne kurbir ne zvodnik ne uradnik..., naj bi se imenovala Solzitivna Slovenija. Vsi so se strinjali z menoj, ki so me srečali in so od same sreče zajokali, rekli so mi, da se bodo še ozrli k meni, ko bom gori na oblasti, na stolčku, na vladnem najvišjem sedežu kakor ne na vrtiljaku... In seveda se nikomur zares nisem hotel razkriti, naj uganejo, kaj naklepam...- in ko bi jim že povedal, kaj da naklepam, jim ne bi mogel povedati čisto nič, kakor da sem nihilist ali vsaj anarholiberalist, sicer pa bi lahko kako jamčil čvekavo o programu, ki niti ni...

Že prav, v resnici torej nisem nikomur nič razkril, ali bom tudi sam dejansko kandidiral. In že so se našli lobisti, analitiki, statistiki in mnogi drugi družboslovci, vseubogljivo ubogi politologi, vdani sociologi, antropologi, ki mi ne bi mogel nihče med njimi niti v večini oporekati stvarne možnosti za izvolitev v državni zbor ali celo više, so mi neki birokratke in aparatčiki, fuj, odprli vprašanje, ali naj tudi sam osebno kandidiram?

Ampak v primeru izvolitve in ne-zmage moje liste, v pat poziciji, če se izrazim kakorkoli šahovsko, ne pa tudi odbojgarsko ali rokometno avtomatično, bi izgubil mandat dosedanjega sprehajalca naokoli kot nekakšen lumpek, postal bi, oh, le poslanec, navaden parlamentarec, govorec, a sem dokaj odločno dejal, da me slednje niti najmanj ne zanima – saj sebe pač ne vidim v parlamentu, moja bit in bistvo sta bila vedno izvršilna funkcija, ker jaz sem glavni in slavni!, tako da o meni še trgovke šušljajo, ko teče besedica o državni in še kakšni politiki, ja, kajti pri nas odloča ljudstvo, da ne rečem – trgovina in trgovanje oziroma barantanje ali barantaštvo za vsako ceno vsakogar z vsakomer...

V primeru spet, da sam kot takšen ne bi kandidiral in bi zmagala tako rekoč moja stranka, me lahko še zmerom predlagajo za tako imenovanega mandatarja, to se pravi – za premierja ali določneje – za predsednika državne vlade, ki odločam o vsem in vsakomer. Tako mi ni preostalo drugega, kakor da zmagam! Kajti moja rokometna ekipa je pač naj/boljša v tem najlepšem mestu na tem, ne pa na onem svetu, vsaj zaenkrat, dokler me podpirajo v ozadju..., kdo, tega pa ne bom zdaj razkril, naj ostane javna tajnost! In v tej tajnoviti skrivnosti države sem bil javno izvoljen za – predsednika, da bom spet predsednik vlade itd. Izboljšano izvoljen, izdeklamirano izbran, izjavljeno izglasovan

Ah volitve! Mnogo je izvoljenih, malo je izbranih? Nikarte! Izvoljen sem jaz sam, ki jih izbiram – mandatar!